

יום שישי 18/10/96
דברים על הקבר

חייק'ה - אמא של כולנו

כשבאתי אליך לפני מספר שבועות, אחזת בידינו חזק וביקשת: "רק אל תלכו"...
ישבנו אתך שעה תמימה, היתה שתיקה, ורק עינך דברו אתנו.
כבר אז חשנו את טעם הפרידה.

"חייק'ה-שלנו", כך הרגשנו תמיד, נולדת לעולם של יתמות. את שהחסרת בחיי המשפחה בילדותך, הגשמת עם העלייה לישראל באשדות יעקב, בבית שבנית עם חנוך. בתנועה הקיבוצית נמצאו אידיאולוגים שלחמו על עקרונות, שוויון ואחוות עמים. את חייק'ה, יישמת בדרכך שלך את אחד מאבני היסוד של הקיבוץ כיום - הבית והמשפחה.
משחלכו הורי לעולמם, זכיתי להיות הבן החמישי במשפחת ניב.
את שראית בתא המשפחתי את חזות הכל, ידעת לפתוח את לבך ולהעניק לי חום, אהבה ודאגה בלתי פוסקת לאורך כל השנים, לי ולדינה.

משנולדו ילדינו, הפכת חייק'ה להיות הסבתא האמיתית, מלווה בשמחות ובימים עצובים, בטלפון ובמכתב.
כל ביקור בביתך לא נחשב אם לא סיימנו לאכול את כל מה שהכנת.
ואת שידעת להשלים מחסורם של אחרים לא מצאת כיצד להשלים את מחסורך.

היום, ערב שבת הבאנו אותך למנוחת עולם. השרב עוטף את כולנו בחום גדול, כמו סימן לחום הרב שידעת חייק'ה להעניק לכולנו משך שנותיך.

נוחי על משכבך בשלווה ושלום.

דינה, מתי, גל, עמית וענת עמלי